

Ψυχὰί αἱ μὲν τῶν δικαίων ἐν χειρὶ Θεῶ
τίθενται, αἱ δὲ τῶν ἀδίκων ὑπὸ τῶν δαι-
μόνων βιαίως ἀρπάζονται. 87. β. Ψυχὴ
λόγος καὶ φωτὸς καὶ ζωῆς παρεκτιχή. 6. α.
Ὅποια τὰ ἔργα αὐτῆς. 17. α. 210. β. 211.
β. Τὰ τοῦ σώματος ὄργανα μετέρχεται εἰς
οὐσίαν τῶν συλλογισμῶν αὐτῆς. 106. α.
Πότε παραφρονεῖ. 106. α. Οἱ μηδόλως περὶ
αὐτῆς φροντίζοντες, βαρέως τιμωροῦνται.
132. α. Ἔχει κατὰ φύσιν τῆς ἐλπίδος τὴν
δύναμιν. 189. α. Ἀυτῆς τε ἐν σώματι ἔσης,
καὶ τῆ ἐπικεκαλυμμένης ἔχοντος τὸς ὀφθαλ-
μοὺς παρομοίωσις. 214. α. Τίς ὁ θάνατος
αὐτῆς. 68. β. Τίνες οἱ καρποὶ αὐτῆς. 86. β.
Μέγα εἰδείθη τὸ ὕψος αὐτῆς ὑπὸ τῆ θεαν-
θρώπου. 208. β. Τίνες αἱ περὶ αὐτῆς τῶν

παλαιῶν φιλοσόφων δόξαι. Ἄυτ. Ἀθανά-
τος καὶ κατὰ τὴν τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων
δόξαν. 209. β. Κικέρωνος καὶ Σωκράτους γνῶ-
μαι περὶ αὐτῆς. Ἄυτ. Τίνα περὶ αὐτῆς
διδάσκει ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος. Ἄυτ. Τί ἐστὶ.
210. β. Ποῦ νῦν πλάττεται. Ἄυτ. Τίνας
μὲν αὐτῆ, τίνας δὲ τῷ σώματι δυνάμεις
ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἄυτ. Ἔλαβε τὴν ἔξβοίαν
τοῦ σώματος καὶ τὸ αὐτεξέσοιον. 211. β.
Ποῖον τὸ κύριον ἔργον αὐτῆς Ἄυτ. Πόθεν
δήλη ἡ ἐγγένεια αὐτῆς. 212. β. Ὅταν δε-
λωθῆ ὑπὸ τοῦ σώματος, τότε ὁποῖος γίνε-
ται ὁ ἄνθρωπος. Ἄυτ.

Ω.

Ὡςσανὰ τί σημαίνει. 255. β.

Τ Ε Λ Ο Σ.

